

دکتر منوچهر فتحی مقدم

استاد بازنشسته دانشکده مهندسی علوم آب

سال بازنشستگی: ۱۳۹۸

اینجانب منوچهر فتحی مقدم در دهم اردیبهشت سال ۱۳۲۹ در اهواز و در خیابان حافظ اهواز مقابل کتابفروشی رشد و دقیقا در محل کتابفروشی کتاب شرق فعلی چشم به جهان گشودم و تا پایان تحصیلات ابتدایی در آنجا سکونت داشتم. تحصیلات ابتدایی خود را در دبیرستان حافظ (واقع در محل فعلی ایستگاه اتوبوس خیابان ۲۴ متری) و دبیرستان امیرکبیر (تقاطع خیابان لهراسب و ادهم) اهواز و تحصیلات متوسطه را در دبیرستانهای شاپور، دکتر کریم فاطمی و دکتر حسابی (واقع در امانیه اهواز) گذراندم. در سال ۱۳۴۷ دوره لیسانس خود را در رشته مهندسی آب و خاک دانشکده کشاورزی رامین شروع و در سال ۱۳۵۱ فارغ التحصیل گردیدم. در طول تحصیلات متوسطه و لیسانس ساکن کوی سیلوی اهواز بودم. بهترین معلم دوره متوسطه خود را آقای شریف زاده در دبیرستان دکتر حسابی میدانم که با سخنرانیهای روزانه خود در صف کلاس نقش زیادی در روشن شدن افکار بچه ها داشت. پس از گذراندن خدمت سربازی در فروردین ۱۳۵۳ با سمت کارشناس آزمایشگاه آبیاری و هواشناسی با استخدام گروه آبیاری و آبادانی دانشکده کشاورزی دانشگاه جندی شاپور اهواز در آمدم.

در سال ۱۳۵۶ با استفاده از بورس تحصیلی به آمریکا اعزام شدم و در رشته علم مهندسی (مکانیک تئوری) دانشکده مهندسی دانشگاه آرکانزاس مشغول به تحصیل گردیدم. در اسفند سال ۱۳۵۸ با مدرک فوق لیسانس در گرایش مکانیک سیالات به کشور مراجعت و در گروه آبیاری با عنوان مربی آموزشی مشغول بکار گردیدم. در ۲۸ شهریورماه ۱۳۵۹ همزمان با حمله عراق، ازدواج کردم و حاصل این ازدواج سه فرزند پسر است. در طول ۱۲ سال کار با سمت مربی آموزشی تدریس دروس استاتیک، مکانیک سیالات، هیدرولیک، پمپها و ایستگاههای پمپاژ و در مواردی دینامیک و هیدرولیک مقدماتی را در گروه آبیاری بعهده داشتم.

در سال ۱۳۷۱ با استفاده از بورس تحصیلی به کانادا اعزام شدم و دوره دکتری خود را در دپارتمان مهندسی عمران دانشگاه واترلو شروع و در سال ۱۳۷۵ در رشته مهندسی منابع آب در گرایش هیدرولیک و مهندسی رودخانه ای فارغ التحصیل گردیدم. پس از مراجعت با عنوان استادیار گروه سازه های آبی کار خود را در دانشکده مهندسی علوم آب شروع کردم و به تدریس دروس استاتیک، مکانیک سیالات، پمپها و ایستگاههای پمپاژ در مقطع کارشناسی، مدل‌های فیزیکی و هیدرولیکی در مقطع کارشناسی ارشد (برای گرایش های سازه های آبی و مهندسی رودخانه) و مدل‌های هیدرولیکی پیشرفته در مقطع دکتری مشغول گردیدم. در سال ۱۳۸۷ به مرتبه دانشیار و در سال ۱۳۹۱ به مرتبه استادی نائل آمدم. حاصل کارهای تحقیقاتی من راهنمایی بیش از ۴۰ دانشجوی ارشد و ۲۰ دانشجوی دکتری، بیش از ۱۰ پروژه تحقیقاتی، و چاپ بیش از ۸۰ مقاله فارسی و ۳۰ مقاله انگلیسی در مجلات معتبر خارجی بوده است. یک دوره مدیر گروه سازه های آب و سه دوره معاونت پژوهشی دانشکده مهندسی علوم آب و یک دوره سردبیری مجله علوم و مهندسی آبیاری را بر عهده داشتم. در سال ۱۳۹۸ به افتخار بازنشستگی نایل آمدم.

در باره نقل خاطرات عرض کنم که مسلماً مهمترین خاطرات کسانی که در زمان جنگ تحمیلی در اهواز و مناطق جنگی بوده اند مربوط به آن زمان است. از میان خاطرات خوب حتما باید از دیدن هم دوره های قدیمی و اساتید خود در دانشکده کشاورزی رامین از جمله دکتر درویش، دکتر نورمحمدی، و بخصوص دکتر تیره گری در پنجاهمین و شصتمین سالگرد تاسیس دانشگاه شهیدچمران اهواز یاد کرد. در این میان دیدن همکاران باز نشسته قدیمی از جمله استادان محبوب یعنی (زنده یاد) دکتر صدقی و مهندس قطب و مهندس پارسبیاد ماندنی است. خاطرات زمین فوتبال ملاثانی در دوره کارشناسی فراموش ناشدنی است. در یکی از اتاق های خوابگاه، چهار نفر فوتبالیست و عضو تیم دانشکده بودند که تصمیمات فوتبال دانشکده در این اتاق گرفته می شد. افراد این اتاق شامل مهندس خاوریان دروازه بان، مرحوم مهندس بنی سعید دفاع، مهندس دشتی فرد میان

زمین و بنده در خط حمله بودم. رقابت اصلی تیم های دانشگاه جندی شاپور آن زمان، بین تیم دانشکده پزشکی و کشاورزی بود. در سال ۱۳۵۰ که مسابقه نهایی میان کشاورزی و پزشکی برگزار شد گل پیروزی توسط من زده شد. در این بازی دانشجویان پزشکی هر چه تلاش کردند به در بسته خورد و در نهایت قبل از پایان زمان مقرر بازی، زمین را ترک کردند. پس از این بازی دانشکده تا یک هفته غرق شادی و به تیم فوتبال غذای مخصوص می دادند.

نکته دیگر در باره تثبیت شنهای روان است. تثبیت شنهای روان برای اولین بار از این دانشکده در اواخر دهه چهل به همت آقای دکتر پاشایی و برای اولین بار در خوزستان از اراضی اطراف ملائانی شروع شد. ایشان روی دهات بالای منطقه ملائانی بطرف جاده قدیم شوشتر کار می کرد و یکی از دانشجویان فارغ التحصیل شده در سال ۵۰ به نام مهندس روحی که در استخدام اداره کشاورزی اهواز بود، با ایشان همکاری و کار تثبیت را به ناحیه کمبوعه و سایر نقاط شمال اهواز تا بالای عبدالخان و دهات شمال آنجا از جمله زمین های دهات بیت فتحی کشاندند.